Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2220/85

1985 m. liepos 22 d.

nustatantis bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams

(OL L 205, 3.8.1985, p. 5)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 1181/87 1987 m. balandžio 29 d.	L 113	31	30.4.1987
►M2	Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3745/89 1989 m. gruodžio 13 d.	L 364	54	14.12.1989
►M3	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 3403/93 1993 m. gruodžio 10 d.	L 310	4	14.12.1993
►M4	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1932/1999 1999 m. rugsėjo 9 d.	L 240	11	10.9.1999
►M5	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 673/2004 2004 m. balandžio 13 d.	L 105	17	14.4.2004
►M6	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1713/2006 2006 m. lapkričio 20 d.	L 321	11	21.11.2006
►M7	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1913/2006 2006 m. gruodžio 20 d.	L 365	52	21.12.2006

NB: Šioje suvestinėje dokumento redakcijoje pateiktos nuorodos į Europos valiutos vienetą ir (arba) ekiu, kurios nuo 1999 m. sausio 1 d. turi būti suprantamos kaip nuorodos į euro – Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3308/80 (OL L 345, 1980 12 20, p. 1) ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1103/97 (OL L 162, 1997 6 19, p. 1).

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2220/85

1985 m. liepos 22 d.

nustatantis bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2727/75 dėl javų rinkos bendro organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1018/84 ([2]), ypač į jo 7 straipsnio 5 dalį, 8 straipsnio 4 dalį, 12 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 3 ir 5 dalis ir 16 straipsnio 6 dalį, taip pat į atitinkamas kitų reglamentų dėl žemės ūkio produktų bendro rinkos organizavimo nuostatas ir kitų reglamentų dėl bendro rinkų organizavimo nuostatas, kurias taikant praktikoje yra naudojamas užstatas,

atsižvelgdama į 1977 m. kovo 14 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 525/77, nustatantį konservuotų ananasų gamybai teikiamos paramos sistemą, ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1699/85 ([4]), ypač į jo 8 straipsnį,

atsižvelgdama į 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1079/77 dėl bendros atsakomybės mokesčio bei pieno ir pieno produktų rinkų plėtimo priemonių ([5]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1302/85 ([6]), ypač į jo 3 straipsnį,

atsižvelgdama į 1981 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2169/81, nustatantį bendrąsias paramos sistemos taikymo medvilnei taisykles ([7]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1462/84 ([8]), ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 1982 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1431/82, nustatantį specialiųjų priemonių taikymą žirniams, pašarinėms pupoms ir saldiesiems lubinams ([9]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1485/85 ([10]), ypač į jo 3 straipsnio 5 dalį,

atsižvelgdama į 1985 birželio 11 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1677/85 dėl piniginių kompensacijų dydžių žemės ūkyje ([11]), ypač į jo 12 straipsnį,

kadangi daugelis Bendrijos žemės ūkio reglamentų nuostatų įpareigoja pateikti užstatą, kuris užtikrintų nustatytos sumos sumokėjimą, jeigu neįvykdomas įsipareigojimas; tačiau, kaip rodo patirtis, šis reikalavimas praktikoje yra aiškinamas labai skirtingai; kadangi siekiant išvengti nevienodų konkurencijos sąlygų toks reikalavimas turėtų būti kuo išsamiau apibrėžtas;

([1]) OL L 281, 1975 11 1, p. 1.
([2]) OL L 107, 1984 4 19, p. 1.
([3]) OL L 73, 1977 3 21, p. 46.
([4]) OL L 163, 1985 6 22, p. 12.
([5]) OL L 131, 1977 5 26, p. 6.
([6]) OL L 137, 1985 5 27, p. 9.
([7]) OL L 211, 1981 7 31, p. 2.
([8]) OL L 142, 1984 5 29, p. 1.
([9]) OL L 162, 1982 6 12, p. 28.
([10]) OL L 151, 1985 6 10, p. 7.
([11]) OL L 164, 1985 6 24, p. 6.

▼B

kadangi visų pirma reikėtų apibrėžti užstato formą;

kadangi daugelis Bendrijos žemės ūkio reglamentų nuostatų numato, kad suteikto užstato netenkama, jeigu bet kuris užstatu užtikrintas įsipareigojimas yra neįvykdomas, nepriklausomai nuo to, ar neįvykdomi pagrindiniai, netiesioginiai ar antraeiliai įsipareigojimai; kadangi siekiant teisingumo reikėtų skirti pagrindinio įsipareigojimo neįvykdymo pasekmes nuo netiesioginio ar antraeilio įsipareigojimo neįvykdymo pasekmių; kadangi visų pirma turėtų būti numatyta, kad tais atvejais, kai įmanoma, būtų netenkama tik dalies užstato, jeigu pagrindinis įsipareigojimas yra faktiškai įvykdomas, tačiau šiek tiek uždelsiamas galutinis jo įvykdymo terminas, arba jeigu neįvykdomas netiesioginis arba antraeilis įsipareigojimas;

kadangi vertinant įsipareigojimo neįvykdymo pasekmes neturėtų būti atsižvelgiama į tai, buvo ar nebuvo gautas išankstinis mokėjimas; kadangi atitinkamai atskiros taisyklės yra taikomos užstatui, kuris pateikiamas dėl išankstinių mokėjimų;

kadangi tai, kad užstato pateikimo išlaidos, kurias patiria ir užstatą pateikianti šalis, ir kompetentinga institucija, gali būti neproporcingos sumai, kurios sumokėjimą garantuoja užstatas, jeigu ši suma yra mažesnė nei tam tikra ribinė suma; kadangi dėl šios priežasties kompetentingos institucijos turi turėti teisę nereikalauti mokėti užstato, kuriuo užtikrinama suma yra mažesnė nei ši ribinė suma; be to, kadangi kompetentingai institucijai turėtų būti suteikta teisė nereikalauti užstato, jeigu dėl asmens, turinčio įvykdyti įsipareigojimus, statuso toks reikalavimas yra nebūtinas;

kadangi kompetentinga institucija turėtų turėti teisę atsisakyti siūlomo užstato, jeigu, jos nuomone, šis užstatas yra netinkamas;

kadangi turėtų būti nustatytas terminas, per kurį pateikiami įrodymai, kurių reikia, kad užstato suma būtų grąžinta, jeigu toks terminas nenustatytas kituose dokumentuose;

kadangi dėl orientacinio valiutos keitimo kurso, kuris yra taikomas konvertuojant užstato sumą, išreikštą ekiu (ECU), į nacionalinę valiutą, reikėtų apibrėžti atliekamą operaciją, nurodytą 1985 m. birželio 11 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1676/85 5 straipsnyje dėl atsiskaitymo vieneto vertės ir perskaičiavimo kursų taikymo bendroje žemės ūkio politikoje ([1]);

kadangi reikėtų nustatyti procedūrą, kuri turi būti taikoma po to, kai užstato netenkama;

kadangi Komisijai turėtų būti suteikta teisė kontroliuoti su užstatu susijusių nuostatų įgyvendinimą;

kadangi šis reglamentas nustato taisykles, kurios taikomos bendrai visiems sektoriams ir visiems produktams, nebent Bendrijos teisės aktai, reglamentuojantys konkrečius sektorius nustatytų kitas taisykles; kadangi konkrečios taisyklės, nustatytos kiekvienam sektoriui, bus taikomos tol, kol jos bus panaikintos ar pakeistos;

([1]) OL L 164, 1985 6 24, p. 1.

▼B

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka visų suinteresuotų vadybos komitetų pateiktas nuomones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

Reglamento taikymo sritis

▼M5

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato taisykles, reglamentuojančias užstatus, kurie turi būti pateikiami pagal toliau išvardytus reglamentus arba bet kuriuos kitus įgyvendinančius reglamentus, nebent tuose reglamentuose būtų nustatytos kitos taisyklės:

a) reglamentai, nustatantys bendrą tam tikrų žemės ūkio produktų rinkos organizavimą:

— Reglamentas Nr. 136/66/EEB (aliejai ir riebalai) *1;

— Reglamentas (EEB) Nr. 2358/71 (sėklos) *2;

— Reglamentas (EEB) Nr. 2759/75 (kiauliena) *3;

— Reglamentas (EEB) Nr. 2771/75 (kiaušiniai) *4;

— Reglamentas (EEB) Nr. 2777/75 (paukštiena) *5;

— Reglamentas (EEB) Nr. 1766/92 (grūdai) *6;

— Reglamentas (EEB) Nr. 2075/92 (žaliavinis tabakas) *7;

— Reglamentas (EB) Nr. 3072/95 (ryžiai) *8;

— Reglamentas(EB) Nr. 603/95 (sausieji pašarai) *9;

— Reglamentas (EB) Nr. 2200/96 (vaisiai ir daržovės) *10;

— Reglamentas (EB) Nr. 2201/96 (iš vaisių ir daržovių pagaminti produktai) *11;

*1 OL L 172, 1966 9 30, p. 3025/66.
*2 OL L 246, 1971 11 5, p. 1.
*3 OL L 282, 1975 11 1, p. 1.
*4 OL L 282, 1975 11 1, p. 49.
*5 OL L 282, 1975 11 1, p. 77.
*6 OL L 181, 1992 7 1, p. 21.
*7 OL L 215, 1997 7 30, p. 70.
*8 OL L 329, 1995 12 30, p. 18.
*9 OL L 63, 1995 3 21, p. 1.
*10 OL L 297, 1996 11 21, p. 1.
*11 OL L 297, 1996 11 21, p. 29.

▼**M5**

— Reglamentas (EB) Nr. 1254/1999 (galvijiena) *12;

— Reglamentas (EB) Nr. 1255/1999 (pienas ir pieno produktai) *13;

— Reglamentas (EB) Nr. 1493/1999 (vynas) *14;

— Reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (žuvininkystės ir akvakultūros produktai) *15;

— Reglamentas (EB) Nr. 1673/2000 (linai ir kanapės) *16;

— Reglamentas (EB) Nr. 1260/2001 (cukrus) *17;

— Reglamentas (EB) Nr. 2529/2001 (aviena ir ožkiena) *18;

— Reglamentas (EB) Nr. 670/2003 (žemės ūkio kilmės etilo alkoholis) *19;

b) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 (tiesioginės paramos sistemos) *20;

c) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1051/2001 (paramos sistema medvilnei) *21;

d) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1251/1999 (paramos sistema tam tikrų lauko kultūrų augintojams) *22;

e) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 22202/96 (paramos sistema tam tikrų citrusų vaisių augintojams) *23;

f) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3448/93 (prekybos tvarka, taikoma tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms) *24.

*12 OL L 160, 1999 6 26, p. 21.
*13 OL L 160, 1999 6 26, p. 48.
*14 OL L 179, 1999 7 14, p. 1.
*15 OL L 17, 2000 1 21, p. 22.
*16 OL L 193, 2000 7 29, p. 16.
*17 OL L 178, 2001 6 30, p. 1.
*18 OL L 341, 2001 12 22, p. 3.
*19 OL L 97, 2003 4 15, p. 6.
*20 OL L 270, 2003 10 21, p. 1.
*21 OL L 148, 2001 6 1, p. 3.
*22 OL L 160, 1999 6 26, p. 1.
*23 OL L 297, 1996 11 21, p. 1.
*24 OL L 318, 1993 12 20, p. 1.

▼M4

2 straipsnis

Šis reglamentas netaikomas užstatui, kuris naudojamas importo ir eksporto mokesčių, nurodytų Tarybos reglamente (EEB) 2913/92 ([1]), mokėjimui užtikrinti.

▼B

3 straipsnis

Šiame reglamente:

a) „užstatas“ – tai užtikrinimas, kad pinigų suma bus sumokėta kompetentingai institucijai arba jai atiteks, jeigu konkretus įsipareigojimas nebus įvykdytas.

Šis reglamentas yra taikomas visais atvejais, kai 1 straipsnyje nurodyti reglamentai nustato, kad turi būti mokamas šį apibrėžimą atitinkantis užstatas, neatsižvelgiant į tai, ar yra naudojamas konkretus terminas „užstatas“;

b) „užstato paketas“ — tai užstatas, kuris pateikiamas kompetentingai institucijai ir kurio paskirtis yra užtikrinti, kad bus įvykdytas daugiau nei vienas įsipareigojimas;

c) „įsipareigojimas“ — tai reglamento nustatytas reikalavimas arba tam tikri reikalavimai atlikti veiksmą arba nuo jo susilaikyti;

d) „kompetentinga institucija“ — tai arba šalis, įgaliota priimti užstatą, arba šalis, įgaliota pagal atitinkamą reglamentą nuspręsti, ar užstatas turi būti grąžintas ar negrąžintas.

II DALIS

Reikalavimas pateikti užstatą

4 straipsnis

Užstatą pateikia šalis, kuri yra atsakinga už tai, kad būtų sumokėta nustatyta pinigų suma, jeigu įsipareigojimas yra neįvykdomas, arba užstatas pateikiamas tokios šalies vardu.

5 straipsnis

1. Kompetentinga institucija gali nereikalauti užstato, jeigu užstatu užtikrintos sumos vertė yra mažesnė nei ►M4 500 eurų ◄.

2. Kai yra pasinaudojama šio straipsnio 1 dalyje numatyta lengvata, suinteresuota šalis raštu įsipareigoja sumokėti sumą, prilygstančią tai sumai, kurią ji turėtų sumokėti, jeigu ji būtų pateikusi užstatą ir jeigu vėliau visas užstatas arba jo dalis būtų negrąžinti.

▼M4

———————

▼B

6 straipsnis

Kompetentinga institucija gali nereikalauti užstato, jeigu šalis, atsakinga už įsipareigojimo įvykdymą, yra arba:

a) valstybinė įstaiga, kuri yra atsakinga už valstybinės institucijos funkcijų vykdymą, arba

b) privati įstaiga, kuri vykdo tokias funkcijas valstybei prižiūrint.

([1]) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

▼M3

_____

▼B

III DALIS

Užstatų formos

8 straipsnis

1. Užstatas gali būti pateikiamas:

a) įnešant grynųjų pinigų indėlį, kaip nurodyta 13 ir 14 straipsniuose, ir (arba)

b) nurodant garantą, kaip apibrėžta 16 straipsnio 1 dalyje.

2. Kompetentingos institucijos nuožiūra užstatas gali būti pateikiamas:

a) įkeičiant nekilnojamą turtą, ir (arba)

b) įkeičiant grynųjų pinigų indėlį banke, ir (arba)

c) įkeičiant valstybinei įstaigai arba valstybiniams fondams pateiktus pagrįstus reikalavimus išmokėti nustatytas ir mokėtinas sumas, kurių atžvilgiu kiti mokestiniai reikalavimai neturi pirmumo teisės, ir (arba)

d) įkeičiant vertybinius popierius, kurie yra apyvartoje atitinkamoje valstybėje narėje, jeigu juos išleido arba už juos garantuoja ši valstybė, ir (arba)

e) įkeičiant hipotekos kredito asociacijų išleistas obligacijas, kurios yra kotiruojamos viešoje vertybinių popierių biržoje ir kuriomis galima prekiauti atviroje rinkoje, jeigu jų kreditinis reitingas prilygsta vyriausybinių obligacijų kreditiniam reitingui.

3. Priimdamos šio straipsnio 2 dalyje išvardytų formų užstatus, valstybės narės gali numatyti papildomų sąlygų.

9 straipsnis

Kompetentinga institucija gali atsisakyti priimti arba gali pareikalauti pakeisti bet kurį užstatą, kurį ji laiko netinkamu ar nepakankamu arba kuris pateiktas nepakankamam laikotarpiui.

10 straipsnis

1. a) Pagal 8 straipsnio 2 dalies a punktą įkeisto turto arba pagal 8 straipsnio 2 dalies d ir e punktus įkeistų vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė užstato pateikimo metu turi sudaryti ne mažiau kaip 115 % pareikalauto užstato vertės;

b) Vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė yra įvertinama vadovaujantis turimu paskutiniu kotiravimu;

c) Kompetentinga institucija gali priimti 8 straipsnio 2 dalies a, d arba e punktuose išvardytų formų užstatą tik tuo atveju, kai jį pateikianti šalis raštu įsipareigoja arba pateikti papildomą užstatą, arba pakeisti pirminį užstatą, jeigu minėto turto, vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė trijų mėnesių laikotarpiu sudarė mažiau nei 105 % pareikalauto užstato vertės. Šis raštiškas įsipareigojimas nebūtinas, jeigu tai jau yra numatyta nacionalinės teisės aktuose. Kompetentinga institucija reguliariai tikrina ir tikslina tokio turto, vertybinių popierių ar obligacijų vertę.

▼B

2. a) 8 straipsnio 2 dalies a, d ir e punktuose nurodyto užstato grynąją vertę įvertina kompetentinga institucija, atsižvelgdama į visas turto perleidimo išlaidas;

b) Kompetentingos institucijos prašymu užstatą pateikianti šalis taip pat pateikia jo grynąją vertę patvirtinantį įrodymą.

11 straipsnis

1. Bet kuris užstatas gali būti pakeistas kitu.

Tačiau kompetentingos institucijos sutikimas yra reikalingas šiais atvejais:

a) kai pirminis užstatas yra prarastas, tačiau dar nerealizuotas arba

b) kai naujai pakeisto užstato forma atitinka vieną iš 8 straipsnio 2 punkte išvardytų formų.

2. Užstato paketas gali būti pakeistas kitu užstato paketu, jeigu naujas užstato paketas apima bent jau tą pirminio užstato paketo dalį, kuri pakeitimo metu užtikrina, kad vienas ar daugiau neįvykdytų įsipareigojimų bus įvykdyti.

▼M7

12 straipsnis

1. 1 straipsnyje nurodyti užstatai įforminami eurais.

2. Jei užstatas įforminamas euro zonai nepriklausančioje valstybėje narėje, nukrypstant nuo 1 dalies, užstato vertė eurais konvertuojama į nacionalinę valiutą, laikantis Komisijos reglamento (EB) Nr. 1913/2006 ([1]) 10 straipsnio. Užstatą atitinkanti įmoka ir suma, kuri reikalavimų neatitikimo ar įsipareigojimų nevykdymo atveju būtų išskaičiuota, toliau nurodomos eurais.

▼B

13 straipsnis

Jeigu grynieji pinigai yra įmokami atliekant pervedimą, jie nebus laikomi užstatu tol, kol kompetentinga institucija įsitikins, jog gali šia suma disponuoti.

14 straipsnis

1. Čekis nurodytai sumai, kurios mokėjimą garantuoja finansinė institucija, pripažinta atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos, yra laikomas grynųjų pinigų indėliu. Kompetentinga institucija neprivalo pateikti apmokėjimui čekio, kol laikotarpis, už kurį garantuojama, bus besibaigiantis.

2. Kitas nei šio straipsnio 1 dalyje nurodytas čekis yra laikomas užstatu tik tuo atveju, kai kompetentinga institucija įsitikina, jog gali šia suma disponuoti.

3. Visus finansinės institucijos taikomus mokesčius padengia užstatą pateikianti šalis.

15 straipsnis

Šaliai, kuri pateikia grynųjų pinigų indėlio formos užstatą, palūkanos nemokamos.

([1]) OL L 365, 2006 12 21, p. 52.

▼B

16 straipsnis

1. Garanto nuolatinė gyvenamoji vieta arba buveinė turi būti Bendrijoje ir, pagal Sutarties nuostatas dėl laisvės teikti paslaugas, jis turi būti pripažintas valstybės narės, kurioje yra pateikiamas užstatas, kompetentingos institucijos. Garantas įsipareigoja pateikdamas rašytinę garantiją.

2. Rašytinėje garantijoje nurodomia bent jau ši informacija:

a) įsipareigojimas arba, jei pateikiamas užstato paketas, grupė(s) įsipareigojimų, kurių įvykdymas garantuojamas sumokant pinigų sumą;

b) maksimalus įsipareigojimas, kurį prisiima sumokėti garantas;

c) garantas solidariai su šalimi, atsakinga už įsipareigojimo įvykdymą, įsipareigoja kompetentingai institucijai pareikalavus per 30 dienų sumokėti bet kokią sumą, kuri neviršija garantijoje nurodytos sumos, kai tik nusprendžiama, kad užstato netenkama.

3. Kompetentinga institucija gali pripažinti, kad garanto rašytinis pranešimas, atsiųstas telekomunikacijų kanalais, yra rašytinė garantija. Jeigu kompetentinga institucija pripažįsta tokios formos dokumentą, ji imasi visų reikiamų priemonių, kad įsitikintų, jog telekomunikacijų kanalais atsiųstas pranešimas yra autentiškas.

4. Jeigu rašytinis garantijų paketas jau buvo pateiktas, kompetentinga institucija nustato procedūrą, kuri turi būti taikoma priskiriant visą ar dalį garantijų paketo konkrečiam įsipareigojimui.

17 straipsnis

Kai tik užstato paketo dalis yra priskiriama konkrečiam įsipareigojimui, nurodoma likusi bendro užstato paketo dalis.

IV DALIS

Išankstiniai mokėjimai

18 straipsnis

Šios dalies nuostatos:

— taikomos visais atvejais, kai konkretus reglamentas numato, jog sumą galima sumokėti anksčiau nei įvykdomas įsipareigojimas.

▼M6

_____

▼B

19 straipsnis

1. Užstatas grąžinamas:

a) kai nustatoma juridinė teisė į iš anksto sumokėtą sumą arba

b) kai grąžinama išankstinio mokėjimo suma, pridėjus konkrečiame reglamente numatytus priedus.

▼M1

2. Jeigu pasibaigia galutinis terminas, skirtas įrodyti juridinę teisę į paskirtą sumą, o šią teisę patvirtinantis dokumentas nepateikiamas, kompetentinga institucija nedelsdama taiko 29 straipsnyje nustatytą procedūrą.

Force majeure atveju šis galutinis terminas gali būti atidėtas.

▼M1

Tačiau, jeigu tai numato Bendrijos teisės aktai, užstato daliniam grąžinimui reikalingą patvirtinantį dokumentą dar galima pateikti praėjus šiam terminui.

▼B

3. Jeigu Bendrijos teisės aktų *force majeure* nuostatos leidžia grąžinti vien išankstinius mokėjimus, papildomai turi būti laikomasi šių sąlygų:

a) apie aplinkybes, kurios nurodomos kaip *force majeure*, yra pranešama kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai suinteresuota šalis gavo informaciją apie tai, kad atsirado aplinkybės, liudijančios apie galimą *force majeure* atvejį, ir

b) suinteresuota šalis grąžina iš anksto sumokėtą sumą arba atitinkamą jos dalį per 30 dienų nuo tos dienos, kai kompetentinga institucija pateikia grąžinimo reikalavimą.

Jeigu nesilaikoma a ir b punktuose išdėstytų sąlygų, galioja tokios grąžinimo sąlygos, kurios būtų taikomos kitais nei *force majeure* atvejais.

V DALIS

Kitų, IV dalyje nenurodytų, užstatų grąžinimas ir jų netekimas

20 straipsnis

1. Įsipareigojimą gali sudaryti pagrindiniai, netiesioginiai ir antraeiliai reikalavimai.

2. Pagrindinis reikalavimas — tai reikalavimas, iš esmės susijęs su jį nustatančio reglamento paskirtimi: atlikti veiksmą arba nuo jo susilaikyti.

3. Netiesioginis reikalavimas — tai reikalavimas laikytis termino, kuris nustatomas pagrindiniam reikalavimui įvykdyti.

4. Antraeilis reikalavimas — tai bet kuris kitas reglamento nustatytas reikalavimas.

5. Ši reglamento dalis netaikoma, jeigu atitinkamas konkretus reglamentas neapibrėžia pagrindinių reikalavimų.

▼M1

6. Šioje antraštinėje dalyje „atitinkama dalis sumos, garantuotos užstatu“ reiškia užstatu garantuotos sumos dalį, atitinkančią neįvykdyto reikalavimo dydį.

▼B

21 straipsnis

Užstatas grąžinamas, pateikus konkrečiame reglamente nurodytus įrodymus, kurie patvirtina, kad visi pagrindiniai, netiesioginiai ir antraeiliai reikalavimai yra įvykdyti.

22 straipsnis

▼M1

1. Užstatas yra visiškai negrąžinamas tokiu sumos dydžiu, kuris atitinka neįvykdytą pagrindinį reikalavimą, nebent *force majeure* sukliudė įvykdyti.

2. Pagrindinis reikalavimas yra laikomas neįvykdytu, jeigu nepateikiamas atitinkamas įrodymas per tokiam įrodymui pateikti nustatytą terminą, nebent *force majeure* sukliudė pateikti tokį įrodymą per tą terminą. Nedelsiant taikoma 29 straipsnyje nustatyta procedūra negrąžintai sumai susigrąžinti.

▼B

3. Jeigu per 18 mėnesių nuo šio straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto galutinio termino yra pateikiamas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai yra įvykdyti, grąžinama 85 % prarastos užstato sumos.

Jeigu per 18 mėnesių nuo nurodyto galutinio termino yra pateikiamas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai buvo įvykdyti tokiomis sąlygomis, kuriomis atitinkamas netiesioginis reikalavimas buvo neįvykdytas, grąžinama suma yra lygi sumai, kuri yra grąžintina pagal 23 straipsnio 2 dalį, atėmus 15 % atitinkamos dalies sumos, garantuotos užstatu.

4. Negrąžinama jokia suma, jeigu įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai yra įvykdyti, yra pateikiamas pasibaigus šio straipsnio 3 dalyje nurodytam 18 mėnesių laikotarpiui ►M1 , nebent *force majeure* sukliudė pateikti įrodymą per tą laiką ◄.

23 straipsnis

1. Jeigu per nustatytą laikotarpį yra pateikiamas konkrečiame reglamente apibrėžtas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai buvo įvykdyti tokiomis sąlygomis, kuriomis netiesioginis reikalavimas buvo neįvykdytas, gražinama dalis užstato, o likusios užstato sumos netenkama. Taikoma 29 straipsnyje nustatyta procedūra užstato sumai, kuri atiteko užstato gavėjui, susigrąžinti.

2. Grąžinama užstato dalis yra tokia: užstatas, kuris atitinka tam tikrą dalį garantuojamos sumos, atėmus

a) 15 % ir

b) — 10 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 %, už kiekvieną dieną, kuria:

  — buvo pradelstas maksimalus 40 dienų ar trumpesnis laikotarpis,

  — buvo nesilaikoma minimalaus 40 dienų ar trumpesnio laikotarpio;

— 5 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

  — buvo pradelstas maksimalus 41—80 dienų laikotarpis,

  — buvo nesilaikoma minimalaus 41—80 dienų laikotarpio;

— 2 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

  — buvo pradelstas maksimalus 81 dienų ar ilgesnis laikotarpis;

  — buvo nesilaikoma maksimalaus 81 dienų ar ilgesnio laikotarpio.

3. Šis straipsnis netaikomas laikotarpiams, per kuriuos reikia arba pateikti prašymą dėl importo ir eksporto licencijų bei sertifikatų su iš anksto nustatyta kompensacija, arba jais naudotis, taip pat laikotarpiams, per kuriuos konkurso būdu reikia nustatyti importo ir eksporto mokesčius bei eksporto kompensacijas.

24 straipsnis

▼M1

1. Neįvykdžius vieno ar daugiau antraeilių reikalavimų, yra negrąžinama 15 % atitinkamos dalies sumos, garantuotos užstatu, nebent *force majeure* sukliudė juos įvykdyti.

▼B

2. Nedelsiant taikoma 29 straipsnyje nustatyta procedūra užstato sumai, kuri atiteko užstato gavėjui, susigrąžinti.

3. Šis straipsnis netaikomas, jeigu taikoma 22 straipsnio 3 dalis.

▼M1

25 straipsnis

Jeigu pateikiami įrodymai, kad buvo laikomasi visų pagrindinių reikalavimų, tačiau buvo neįvykdytas ir netiesioginis reikalavimas, ir antraeilis reikalavimas, taikomi 23 ir 24 straipsniai, o visa negrąžinama suma bus lygi sumai, negrąžintai pagal 23 straipsnį, pridedant 15 % nuo užstatu garantuotos sumos atitinkamos dalies.

▼B

26 straipsnis

Visa suma, kurios netenkama, neturi viršyti 100 % atitinkamos sumos dalies, garantuotos užstatu.

▼M1

VI DALIS

Bendrosios nuostatos

▼B

27 straipsnis

1. Paprašius grąžinama dalis užstato, jeigu pateikiamas atitinkamas įrodymas, susijęs su produkto kiekio dalimi, tačiau tik tuo atveju, kai ta dalis nėra mažesnė nei bet kuris minimalus kiekis, nurodytas reglamente, įpareigojančiame pateikti užstatą.

Jeigu konkrečios Bendrijos taisyklės nenustato minimalaus kiekio, kompetentinga institucija gali pati nustatyti bet kurio užstato dalinių grąžinimų skaičių ir nurodyti bet kurio tokio grąžinimo minimalią sumą.

2. Prieš grąžinant visą ar dalį užstato, kompetentinga institucija gali pareikalauti, kad būtų pateiktas rašytinis tokio grąžinimo prašymas.

3. Tuo atveju, kai pagal 10 straipsnio 1 dalį užstatu užtikrinama suma didesnė už 100 % tos sumos, kurią reikalaujama garantuoti, ta užstato dalis, kuri viršija 100 %, grąžinama tada, kai likusi užstato sumos dalis yra galutinai grąžinama arba jos netenkama.

28 straipsnis

1. Jeigu nenurodomas laikotarpis, per kurį reikia pateikti įrodymus, reikalingus tam, kad užstato suma būtų grąžinta, šis laikotarpis yra:

a) 12 mėnesių nuo galutinio termino, iki kurio pagrindiniai reikalavimai turi būti įvykdyti, arba

b) jeigu toks galutinis terminas nenurodomas, 12 mėnesių nuo tos dienos, iki kurios buvo įvykdyti visi pagrindiniai reikalavimai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas laikotarpis neturi viršyti trijų metų nuo tos dienos, kai buvo nustatytas užstatas konkrečiam įsipareigojimui, išskyrus *force majeure* atvejus.

▼M1

———————

▼M3

29 straipsnis

1. Kai kompetentinga institucija sužino apie aplinkybes, dėl kurių gali būti negrąžintas visas užstatas arba jo dalis, ji nedelsdama pareikalauja, kad šalis, kuri turi įvykdyti įsipareigojimą, sumokėtų negrąžintą sumą per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos.

Jeigu nesumokama iki šio laikotarpio pabaigos, kompetentinga institucija:

a) nedelsdama perveda bet kurios 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą;

b) nedelsdama pareikalauja, kad 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas garantas būtų sumokėtas per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos;

c) nedelsdama imasi priemonių, kad:

i) konvertuotų 8 straipsnio 2 dalies a, c, d, ir e punktuose apibrėžtus užstatus į pinigus, kurių pakaktų nustatytai sumai susigrąžinti

ii) pervestų įkeistus grynųjų pinigų indėlius į savo sąskaitą.

Kompetentinga institucija nedelsdama gali pervesti bet kurios 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą, prieš tai nepareikalavusi, kad suinteresuotas asmuo atliktų mokėjimą.

2. Kompetentinga institucija gali netaikyti teisės negrąžinti mažesnės kaip ►M4 60 eurų ◄ sumos, jeigu įstatymais ir kitais teisės aktais panašiems atvejams yra nustatytos panašios nacionalinės nuostatos.

3. Nepažeidžiant 1 dalies nuostatų, jeigu nusprendžiama užstato negrąžinti, tačiau padavus apeliacinį skundą šio sprendimo vykdymas atidedamas vadovaujantis nacionaline teise, suinteresuota šalis už iš tikrųjų negrąžintą dalį moka delspinigius laikotarpiu, kuris prasideda po 30 dienų nuo 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto reikalavimo mokėti gavimo ir baigiasi likus dienai iki iš tikrųjų negrąžintos sumos mokėjimo.

▼M4

Jei pasibaigus apeliacinio skundo nagrinėjimui suinteresuotos šalies paprašoma per 30 dienų sumokėti negrąžintą sumą, norėdama apskaičiuoti delspinigius valstybė narė gali laikytis nuomonės, jog suma turi būti sumokėta dvidešimtą dieną nuo tokio prašymo pateikimo dienos.

▼M3

Taikomų delspinigių norma apskaičiuojama pagal nacionalinės teisės nuostatas, tačiau ji niekada neturi būti mažesnė už delspinigių normą, taikomą susigrąžinant nacionalines sumas.

Mokėjimo agentūros sumokėtus delspinigius išskaito iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) išlaidų remdamosi Tarybos reglamento (EEB) Nr. 352/78 ([1]) nuostatomis.

Valstybės narės gali periodiškai reikalauti užstato papildymo, susijusio su atitinkamais delspinigiais.

Jeigu užstatas nebuvo grąžintas ir suma jau įskaityta EŽŪOGF, o, išnagrinėjus apeliacinį skundą, būtina grąžinti visą negrąžintą sumą arba jos dalį, įskaitant delspinigius, kurių dydis buvo apskaičiuotas pagal nacionalinę teisę, grąžintiną sumą turi padengti EŽŪOGF, išskyrus tuos atvejus, kai užstato grąžinimas aiškintinas valstybių narių administracinių arba kitų institucijų aplaidumu, arba didele klaida.

([1]) OL L 50, 1978 2 22, p. 1.

▼B

30 straipsnis

Komisija, laikydamasi Reglamento Nr. 136/66/EEB 38 straipsnyje nustatytos tvarkos ir remdamasi atitinkamais kitų reglamentų dėl bendro rinkų organizavimo straipsniais, gali leisti taikyti išlygą anksčiau nurodytoms nuostatoms.

VII DALIS

▼M4

Informacija

31 straipsnis

1. Valstybės narės kiekvienais metais praneša Komisijai negrąžintų užstatų bendrą skaičių ir sumą, nepriklausomai nuo 29 straipsnyje nustatytos procedūros taikymo etapo, kiekvienu atveju atskirai nurodydamos sumas, kredituotas nacionaliniams biudžetams, ir sumas, kredituotas Bendrijos biudžetui.

2. 1 dalyje nurodyta informacija yra pateikiama apie visus negrąžintus užstatus, didesnius kaip 1 000 eurų, ir pagal kiekvieną Bendrijos nuostatą, įpareigojančią pateikti užstatą.

3. Informacija pateikiama apie abi sumas: tas, kurias tiesiogiai sumokėjo suinteresuota šalis, ir tas, kurios buvo susigrąžintos realizavus užstatą.

32 straipsnis

Valstybės narės nuolat teikia Komisijai informaciją apie:

a) apie tipus institucijų, įgaliotų veikti kaip garantai, ir nustatytus reikalavimus;

b) apie užstatų, priimtų pagal 8 straipsnio 2 dalį, formas ir nustatytus reikalavimus.

▼B

33 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja nuo 1986 metų kovo 1 dienos.

Jis yra taikomas užstatams, pateiktiems minėtą dieną arba vėliau ir užstato paketams, kurie naudojami šią dieną ar vėliau, užtikrinant, kad būtų įvykdytas vienas ar daugiau atskirų įsipareigojimų.

Suinteresuotos šalies prašymu šis reglamentas yra taikomas užstatams, kurie buvo pateikti iki minėtos dienos ir kurie nebuvo grąžinti ar prarasti.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.